

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
103 33 STOCKHOLM

UTKAST

Hemställan om ändrat ansvar för offentlig kontroll och finansiering av vissa uppsamlingscentraler för fällt frilevande vilt

Sammanfattning

Livsmedelsverket föreslår ändringar i livsmedelsförordningen (2006:813) och förordningen (2021:176) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter i syfte att samla ansvaret för den offentliga kontrollen av samtliga uppsamlingscentraler för fällt frilevande vilt hos länsstyrelsen. Syftet är vidare att godkännandeprövningen såväl som den offentliga kontrollen av samtliga uppsamlingscentraler ska vara undantagna från kraven på avgiftsfinansiering vilket enligt Livsmedelsverket kan förväntas underlätta etableringen och bibehållandet av uppsamlingscentraler i landet och i förlängningen även tillgången på viltkött på marknaden.

Ändringen i livsmedelsförordningen innebär att länsstyrelsen blir behörig kontrollmyndighet även för sådana uppsamlingscentraler som omfattas av krav på godkännande enligt EU-lagstiftningen.

Ändringarna i livsmedelsavgiftsförordningen innebär att kostnader för offentlig kontroll av sådana uppsamlingscentraler som omfattas av krav på godkännande enligt EU-lagstiftningen undantas från kravet om avgiftsfinansiering. Ändringarna innebär även att den som ansöker om godkännande för en sådan uppsamlingscentral undantas från kravet på avgift för den prövningen.

Författningsförslag

Förslag till ändring i livsmedelsförordning (2006:813)

Nuvarande lydelse

23 §

Om inget annat följer av andra och tredje styckena är följande myndigheter behöriga att pröva frågor om godkännande av anläggningar eller att registrera anläggningar eller verksamheter.

Typ av anläggning eller verksamhet	Prövningsmyndighet
<i>1. Anläggningar som ska godkännas enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004</i>	<i>Livsmedelsverket</i>

Föreslagen lydelse

23 §

Om inget annat följer av andra och tredje styckena är följande myndigheter behöriga att pröva frågor om godkännande av anläggningar eller att registrera anläggningar eller verksamheter.

Typ av anläggning eller verksamhet	Prövningsmyndighet
<i>1. Uppsamlingscentraler som ska godkännas enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004</i>	<i>Länsstyrelsen</i>
<i>1 a. Övriga livsmedelsanläggningar som ska godkännas enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004</i>	<i>Livsmedelsverket</i>

Förslag till ändring i förordningen (2021:176) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

En behörig myndighets och en kontrollmyndighets kostnader för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som hänger samman med kontrollen enligt 1 § ska täckas av avgifter.

Kostnaderna ska dock inte täckas av avgifter när offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet avser livsmedelsföretag i primärproduktionen av livsmedel eller den kontroll av en livsmedelsanläggning som får utföras enligt 25 a § livsmedelsförordningen (2006:813), förutom vid kontroll efter klagomål och uppföljande kontroll enligt 8 och 9 §§.

Kostnaderna ska dock inte täckas av avgifter när offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet avser livsmedelsföretag i primärproduktionen av livsmedel, *uppsamlingscentraler som ska godkännas enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung* eller den kontroll av en livsmedelsanläggning som får utföras enligt 25 a § livsmedelsförordningen (2006:813), förutom vid kontroll efter klagomål och uppföljande kontroll enligt 8 och 9 §§.

11§

Den som hos en behörig myndighet ansöker om godkännande, eller anmäler registrering, av en livsmedelsanläggning eller en annan verksamhet ska betala en avgift för myndighetens prövning av ansökan om godkännande eller för

Den som hos en behörig myndighet ansöker om godkännande, eller anmäler registrering, av en livsmedelsanläggning eller en annan verksamhet ska betala avgift för myndighetens prövning av ansökan om godkännande eller för

2023-04-05

Dnr 2023/01365

registreringen. Detta gäller dock inte primärproducenter av livsmedel.

registreringen. Detta gäller dock inte primärproducenter av livsmedel *eller livsmedelsföretagare som ansöker om godkännande av en uppsamlingscentral enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004.*

Behovet av åtgärder

Bakgrund

Begreppet uppsamlingscentral förekom inte i gemenskapslagstiftningen vad gäller vilt före 2021. I Sverige har begreppet emellertid använts för anläggningar där jägare lämnar sitt fällda vilt inför transport till en vilthanteringsanläggning. Verksamheten vid sådana anläggningar har betraktats som primärproduktion av livsmedel,¹ och länsstyrelsen har varit behörig myndighet att registrera anläggningarna och utöva offentlig kontroll med stöd av 23 och 25 §§ livsmedelsförordningen.

Den 12 april 2021 antogs kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1374 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung. Ändringarna innebär bl.a. att begreppet uppsamlingscentral definieras som en anläggning som används för att lagra kroppar och inälvor från frilevande vilt innan de transporteras till en vilthanteringsanläggning och att särskilda hygienregler för hantering och lagring av kroppar och inälvor från frilevande vilt införs i avsnitt IV, kapitel II och III i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004. Vidare görs skillnad mellan uppsamlingscentraler som enbart tar emot vilt direkt från jägare (härefter primär uppsamlingscentral) och uppsamlingscentraler som även tar emot vilt från andra uppsamlingscentraler (härefter sekundär uppsamlingscentral) såtillvida att en primär uppsamlingscentral ska registreras hos den behöriga myndigheten som ett livsmedelsföretag som utför primärproduktion enligt artikel 4.2 a medan en sekundär uppsamlingscentral ska godkännas av den behöriga myndigheten som ett livsmedelsföretag enligt artikel 4.2².

---

¹ Livsmedelsverkets vägledning om jägares direkta leveranser av små mängder vilt och kött av vilt (2007-08-01).

² Se avsnitt IV, kapitel II punkt 10 a och kapitel III punkt 8 a i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004.

För svenska förhållanden innebär förordningsändringarna att vissa uppsamlingscentraler numera har Livsmedelsverket som kontrollmyndighet. Länsstyrelsen är fortsatt behörig myndighet att registrera och utföra offentlig kontroll av primära uppsamlingscentraler medan Livsmedelsverket ska godkänna och utföra offentlig kontroll av sekundära uppsamlingscentraler (23 § 1 och 9 samt 25 § livsmedelsförordningen).

En annan konsekvens är att finansieringen av den offentliga kontrollen skiljer sig åt för primära uppsamlingscentraler och sekundära uppsamlingscentraler. Huvudregeln om avgiftsfinansiering gäller för sekundära uppsamlingscentraler medan den offentliga kontrollen av primära uppsamlingscentraler finansieras med allmänna medel, då kostnader som avser livsmedelsföretag i primärproduktionen av livsmedel är undantagna från huvudregeln (4 § förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter). Livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet vid en sekundär uppsamlingscentral ska vidare erlægga avgift för den behöriga myndighetens prövning av ansökan för godkännande. Primärproducenter av livsmedel är undantagna från sådana avgifter (11 § förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter).

Antalet uppsamlingscentraler

Länsstyrelserna har på uppdrag av regeringen genomfört en nationell kartläggning av befintliga uppsamlingscentraler³. Resultatet redovisades i februari 2021⁴. Enligt kartläggningen är antalet uppsamlingscentraler få (43 identifierades) och endast ett fåtal av dessa (18 stycken) är registrerade i länsstyrelsernas register över primärproduktionsanläggningar. Kartläggningen gjordes genom att kontakt togs med vilthanteringsanläggningarna i länen för uppgifter om uppsamlingscentraler som levererar frilevande vilt till dem. Tolv länsstyrelser uppgav att det inte finns några uppsamlingscentraler i länet eller att vilthanteringsanläggningarna inte känner till att det finns några i länet. Nio länsstyrelser, varav majoriteten finns i södra Sverige, uppgav att det fanns uppsamlingscentraler i länet. De identifierade uppsamlingscentralerna fanns i följande län och med följande antal; Blekinge 4

---

³ Uppdrag att genomföra åtgärder i vildsvinspaketet inom ramen för livsmedelsstrategin (N2020/01010/DL).

⁴ Rapport redovisning av uppsamlingscentraler för fällt vilt, Länsstyrelsen i Kronobergs län, ärendenummer 281-7134-2020.

st., Halland 4 st., Jönköping 8 st., Kalmar 6 st., Kronoberg 7 st., Skåne 4 st., Södermanland 1 st., Västmanland 1 st. och Östergötland 8 st.

Kartläggningen genomfördes under hösten 2020, det vill säga innan begreppet uppsamlingscentral för vilt infördes i EU-lagstiftningen. Vid kartläggningen ställdes därför inte frågor om uppsamlingscentralen tar emot vilt enbart direkt från jägare, eller om viltet tas emot även från andra uppsamlingscentraler för vidare transport till en eller flera vilthanteringsanläggningar. Hur många av de identifierade anläggningarna som är primära uppsamlingscentraler respektive sekundära uppsamlingscentraler är därför inte känt.

Livsmedelsverket har ännu inte godkänt någon sekundär uppsamlingscentral.

Gällande rätt

EU-bestämmelser om uppsamlingscentraler m.m.

Av avsnitt IV, bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004 framgår att med uppsamlingscentral avses i det avsnittet en anläggning som används för att lagra kroppar och inälvor från frilevande vilt innan de transporteras till en vilthanteringsanläggning.

Närmare bestämmelser om uppsamlingscentraler för frilevande storvilt respektive frilevande småvilt finns i avsnitt IV kapitel II punkt 10 respektive kapitel III punkt 8, bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004. Bestämmelserna innebär att kroppar och inälvor får transporteras till och lagras i en uppsamlingscentral innan de sänds till en vilthanteringsanläggning under förutsättning att uppsamlingscentralen har registrerats hos den behöriga myndigheten som ett livsmedelsföretag som utför primärproduktion enligt artikel 4.2, om den endast tar emot kroppar som första uppsamlingscentral, eller har godkänts av den behöriga myndigheten som ett livsmedelsföretag enligt artikel 4.2, om den tar emot kroppar från andra uppsamlingscentraler. Vidare gäller för samtliga kroppar som ska transporteras till en uppsamlingscentral att transporten sker utan dröjsmål och på ett hygieniskt sätt, att urtaga djur inte staplas, att de temperaturvillkor som gäller för småvilt respektive storvilt respekteras samt att lagringstiden är så kort som möjligt. En utbildad person får genomföra en undersökning av kropp och inälvor, och inälvorna får bortskaffas. I övrigt får ingen hantering ske i en uppsamlingscentral.

Av artikel 4 i förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien framgår att livsmedelsföretagare som bedriver primärproduktion och därmed sammanhängande verksamheter enligt bilaga I ska följa de allmänna hygienbestämmelserna i bilaga I del A och alla särskilda krav i förordning (EG) nr 853/2004. Enligt punkt 2 i samma artikel ska livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet i ett led i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan för livsmedel som ligger efter de led för vilka punkt 1 är tillämplig uppfylla de allmänna hygienkraven i bilaga II och alla särskilda krav i förordning (EG) nr 853/2004.

Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 852/2004 ska livsmedelsföretagare inrätta, genomföra och upprätthålla ett eller flera permanenta förfaranden, grundade på HACCP-principerna. Av punkt 3 framgår att detta dock endast gäller för livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet i ett led i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan för livsmedel som ligger efter primärproduktion och de därmed sammanhängande verksamheter som förtecknas i bilaga I.

Av artikel 4 i förordning nr (EG) 853/2004 framgår att livsmedelsföretagare på marknaden ska släppa ut produkter av animaliskt ursprung som tillverkats i gemenskapen endast om de har beretts och hanterats uteslutande i anläggningar som den behöriga myndigheten har godkänt om detta krävs. Anläggningar som hanterar produkter av animaliskt ursprung för vilka krav fastställs i bilaga III till den här förordningen får bedriva verksamhet endast om de har godkänts av den behöriga myndigheten, med undantag för vissa särskilt angivna anläggningar t.ex. primärproduktion. Anläggningar som omfattas av krav på godkännande får bedriva verksamhet endast om den behöriga myndigheten, efter ett besök på plats har gett anläggningen ett godkännande för att bedriva verksamhet, eller har gett anläggningen ett villkorat godkännande.

Bestämmelser om behörig myndighet att utöva offentlig kontroll m.m.

Enligt 23 § punkt 9 och 25 § livsmedelsförordningen är länsstyrelsen behörig myndighet att utöva offentlig kontroll över primärproducenter av livsmedel och prövar frågan om godkännande av eller registrerar en sådan anläggning. Enligt 23 § punkt 1 och 25 § samma förordning är Livsmedelsverket behörig myndighet att utöva offentlig kontroll av anläggningar som ska godkännas enligt artikel 4 i

förordning (EG) nr 853/2004. Livsmedelsverket prövar frågan om godkännande av en sådan anläggning.

Bestämmelser om avgifter

Enligt 1 § förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter gäller förordningen avgifter som ska betalas för statliga myndigheters och kommuners kostnader bl.a. för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet enligt livsmedelslagen, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och de EU-bestämmelser som lagen kompletterar.

Enligt 4 § i samma förordning ska en behörig myndighets kostnader för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som hänger samman med kontrollen enligt 1 § täckas med avgifter. Kostnaderna ska dock inte täckas av avgifter när offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet avser livsmedelsföretag i primärproduktionen av livsmedel eller den kontroll av en livsmedelsanläggning som får utföras enligt 25 a § livsmedelsförordningen, förutom vid kontroll efter klagomål och uppföljande kontroll enligt 8 och 9 §§.

Av 11 § samma förordning följer att den som hos en behörig myndighet ansöker om godkännande, eller anmäler registrering, av en livsmedelsanläggning eller en annan verksamhet ska betala en avgift för myndighetens prövning av ansökan om godkännande eller för registreringen. Detta gäller dock inte primärproducenter av livsmedel

Offentlig kontroll och godkännande av sekundära uppsamlingscentraler

Länsstyrelsen bör utses till behörig myndighet att utöva offentlig kontroll över och godkänna sekundära uppsamlingscentraler

Det är regeringen som bestämmer hur ansvaret för den offentliga kontrollen ska fördelas mellan kontrollmyndigheterna Livsmedelsverket, länsstyrelserna, andra statliga myndigheter och kommunerna (11 § livsmedelslagen). Behörig myndighet att utöva offentlig kontroll är den myndighet som, med vissa undantag, prövar frågan om godkännande av en anläggning eller som registrerar en anläggning eller en verksamhet (25 § livsmedelsförordningen).

Enligt den nuvarande ansvarsfördelningen kontrollerar länsstyrelserna livsmedelsföretag och verksamheter inom primärproduktionen. Livsmedelsverket kontrollerar sådana anläggningar som ska godkännas enligt förordning (EG) nr 853/2004, dvs. bland annat slakterier, styckningsanläggningar och vilthanteringsanläggningar, och kommunerna kontrollerar detaljhandelsanläggningar (23 § livsmedelsförordningen). Det är Livsmedelsverket som samordnar livsmedelskontrollen nationellt och lämnar stöd, råd och vägledning till de andra kontrollmyndigheterna (29 § livsmedelsförordningen).

Samtliga uppsamlingscentraler, dvs. primära uppsamlingscentraler såväl som sekundära uppsamlingscentraler, lagrar djurkroppar som ska transporteras vidare till en vilthanteringsanläggning. En utbildad person får undersöka kroppar och inälvor, och bortskaffa inälvorna. Därutöver får inte någon hantering förekomma. Verksamheten vid alla uppsamlingscentraler är således av mycket likartad karaktär.

Med tanke på att sekundära uppsamlingscentraler, utöver att ta emot djurkroppar direkt från jägare, även får ta emot djurkroppar från andra uppsamlingscentraler kan det vid dessa anläggningar i större utsträckning än vid primära uppsamlingscentraler förekomma djurkroppar från olika epidemiologiska enheter. Kroppar som lagras på sekundära uppsamlingscentraler kan även ha transporterats längre och antalet kroppar kan vara fler än vid primära uppsamlingscentraler. Dessa faktorer kan innebära att de hygieniska riskerna vid dessa anläggningar är något högre än vid primära uppsamlingscentraler. Livsmedelsverket bedömer dock att skillnaden inte är betydande, och att densamma kan hanteras i samband med att ett platsbesök genomförs inom ramen för godkännandeprövningen.

Mot bakgrund av det anförda gör Livsmedelsverket bedömningen att sekundära uppsamlingscentraler, trots det nya kravet på godkännande och den något förhöjda hygieniska risk som kan föreligga vid dessa anläggningar, har större likhet med de anläggningar som ligger under länsstyrelsens ansvarsområde än de anläggningar som Livsmedelsverket ansvarar för och att det därför skulle vara fördelaktigt att samla ansvaret och kompetensen avseende dessa anläggningar hos länsstyrelsen. Länsstyrelsen har i praktiken haft ansvaret för den offentliga kontrollen av samtliga uppsamlingscentraler och torde ha en upparbetad kompetens gällande anläggningstypen.

2023-04-05

Dnr 2023/01365

Livsmedelsverket föreslår därför att regeringen utser länsstyrelsen till behörig myndighet att utöva offentlig kontroll över sekundära uppsamlingscentraler och att pröva frågor om godkännande av sådana anläggningar. Det saknas uppgifter om hur många anläggningar det rör sig om, men antalet kan förväntas vara lågt med hänsyn till det totala antalet uppsamlingscentraler enligt länsstyrelsens tidigare kartläggning.

I punkt 1 i tabellen i 23 § livsmedelsförordningen anges att Livsmedelsverket är behörig myndighet att utöva offentlig kontroll av anläggningar som ska godkännas enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004. Livsmedelsverket föreslår därför att punkt 1 i tabellen ändras till klargörande av att länsstyrelsen är prövningsmyndighet för uppsamlingscentraler som ska godkännas enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004. Det föreslås vidare att en ny punkt 1a läggs till varav det framgår att Livsmedelsverket är behörig myndighet för övriga livsmedelsanläggningar som ska godkännas enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004.

Den offentliga kontrollen bör finansieras genom anslag

Av förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter följer att huvudregeln är att en kontrollmyndighets kostnader för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som hänger samman med sådan kontroll ska täckas av avgifter (4 §). Avgifterna ska betalas av de livsmedelsföretagare, andra verksamhetsutövare och aktörer inom ekologisk produktion vilkas verksamhet är föremål för kontroll (5 §). Avgifterna fastställs av kontrollmyndigheten (6 §). Huvudregeln om avgiftsfinansiering gäller dock inte för kostnader för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som avser livsmedelsföretag i primärproduktionen av livsmedel. Även de verksamheterna måste emellertid i enlighet med unionsrätten åläggas att betala en avgift för kontroll som utförs efter klagomål eller om det är en uppföljande kontroll (4 § andra stycket).

Livsmedelsverket arbetar för en mer konkurrenskraftig och hållbar livsmedelskedja samtidigt som målet är att den totala livsmedelsproduktionen i Sverige ska öka. Det är därför viktigt att det även finns incitament för att bedriva jakt och att viltkött kommer ut på marknaden. Livsmedelsverket bedömer att det skulle underlätta för livsmedelsföretag som vill starta och driva sekundära uppsamlingscentraler om den offentliga kontrollen av dessa bekostas av allmänna medel istället för avgifter. Om länsstyrelsen utses till behörig myndighet att godkänna och utöva offentlig kontroll över sekundära uppsamlingscentraler ser Livsmedelsverket även fördelar med att

kostnaderna, i likhet med länsstyrelsens övriga kostnader för offentlig kontroll av livsmedelsanläggningar, täcks av anslagsfinansiering istället för av avgifter.

Livsmedelsverket föreslår därför att 4 § förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter ändras så sätt att uppsamlingscentraler som godkänts enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004 undantas från kravet på avgiftsfinansiering. Vidare föreslås att 11 § samma förordning ändras så att livsmedelsföretagare som ansöker om godkännande av en sådan anläggning undantas från avgift för prövningen.

Konsekvenser

Förslaget och syftet med förslaget

Livsmedelsverket föreslår att länsstyrelsen ska utses till behörig myndighet att godkänna och utöva offentlig kontroll över sekundära uppsamlingscentraler, och därmed ha det ansvaret avseende samtliga uppsamlingscentraler för frilevande vilt. Syftet med förslaget är att samla kompetensen och kontrollansvaret för uppsamlingscentraler hos en och samma kontrollmyndighet med hänsyn till att verksamheten hos primära och sekundära uppsamlingscentraler är mycket lika. Att en och samma myndighet har ett samlat ansvar för uppsamlingscentraler kan förväntas bidra till en mer likriktad offentlig kontroll. Länsstyrelsen får anses vara mest lämpad för uppgiften med hänsyn till att motsvarande ansvar i praktiken har funnits hos länsstyrelsen fram till 2021. De anläggningar som är aktuella har även större likheter med de anläggningar som i övrigt finns inom länsstyrelsens ansvarsområde än de anläggningar som Livsmedelsverket ansvarar för.

Förslaget syftar även till att underlätta för berörda livsmedelsföretagare, som driver både primära och sekundära uppsamlingscentraler, genom att dessa därmed behöver ha kontakt med enbart en kontrollmyndighet.

Det föreslås vidare att kostnaderna för godkännandeprövningen och utförande av den offentliga kontrollen av sekundära uppsamlingscentraler ska anslagsfinansieras. Syftet med förslaget i den delen är att livsmedelsföretagare som driver eller önskar etablera en sekundär uppsamlingscentral ska kunna verka under likvärdiga förhållanden som den som driver en primär uppsamlingscentral, och att det därmed ska finnas incitament för etablering av sekundära uppsamlingscentraler.

Vilka berörs av förslaget

Livsmedelsverket och länsstyrelsen

Länsstyrelsen föreslås bli behörig myndighet att utföra godkännandeprövningen och utöva offentlig kontroll av sekundära uppsamlingscentraler. För länsstyrelsens del innebär förslaget nya arbetsuppgifter. Ansvaret för den offentliga kontrollen av sekundära uppsamlingscentraler har dock fram till 2021 åvilat länsstyrelsen, vilket torde innebära att kompetens för uppgiften redan finns inom myndigheten. Uppgiften att godkänna dessa anläggningar är dock ny och innebär att länsstyrelsen inledningsvis behöver arbeta upp kompetens för att utföra den uppgiften samt ta fram vägledning och blanketter för livsmedelsföretagarna. Livsmedelsverket bedömer att det därvid är av vikt att det finns kompetens avseende zoonoser och epizootier.

Livsmedelsverket uppskattar den totala tiden för godkännandeprövning av en sekundär uppsamlingscentral till 5-6 timmar med en total kostnad mellan 9 850 kronor och 11 820 kronor utifrån Livsmedelsverkets nuvarande timavgift. Den planerade kontrollen, under förutsättning att den utförs av Livsmedelsverket, uppskattas till ca 1-4 timmar per år beroende på verksamhetens omfattning, vilket motsvarar en avgift mellan 1 970 och 7 880 kr per år för en enskild anläggning.⁵

Länsstyrelsen behöver tillföras tillräckliga anslagsmedel för uppdraget. Med hänsyn till att det totala antalet kända uppsamlingscentraler är lågt och att det i dagsläget inte finns någon godkänd sekundär uppsamlingscentral kan det ökade resursbehovet förväntas vara lågt. Kostnaderna kan därtill förväntas komma att delas av flera länsstyrelser utifrån vad som i dagsläget är känt avseende var i landet som uppsamlingscentralerna är belägna.

Livsmedelsverket behöver i sin roll som samordnande myndighet för livsmedelskontrollen ta fram vägledning om uppsamlingscentraler, bl.a. avseende dessa anläggningars kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll (riskklassning).

---

⁵ Enligt Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2021:8) om avgifter för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet.

Uppsamlingscentraler

Förslagen till ändringar av livsmedelsförordningen innebär att livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet i eller önskar etablera en uppsamlingscentral, oavsett om det är en primär eller sekundär uppsamlingscentral, kan vända sig till samma behöriga kontrollmyndighet, länsstyrelsen i det länet.

Förslagen i den del som rör förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter syftar till att underlätta för livsmedelsföretagare som vill starta och driva uppsamlingscentraler. Om livsmedelsföretagarna inte behöver bära kostnaderna för den offentliga kontrollen och godkännandeprövningen kan det underlätta för etableringen av fler sekundära uppsamlingscentraler. Det skulle underlätta för jägare att lämna in vilt, och i slutändan leda till att mer viltkött kan nå konsumenterna.